

burghit, þa a præstær sin þriþiungh a akre af taka. Þa a bonde præste buþ fa i þrim uæþær daghum, þöm sum han ma æm uæl biærgha sinu korne sum bondin sinu. Spillis tiunde för, þa a bondin han atær gialda; spillis siþan, þa a bondin han egh atær gialda. Ok bonde ok bryti tiunde baþe fore sik ok sin hion. Nu skal bonde tuem lutum in biærgha, þriska, haua halmin ok agna firi arwþit ok kornit i þry skipta: en lut kirkiu, annan biskupe, þriþia fatökum mannum. Alle aghu tiunda, baþe fatöke ok riki.

10 X. Um paska skuld ok klokkara giald.

Nu sitær hussætu maþær i sokn, han ær skyldær præste sinum atta pænninga at paskum. Æru tu saman boldiur, þæt ær örtugh præste, ok egh þy mera, at þön sein flere; ok ængin leghu drængær þa gæri þæssa pænningana. §. 1. Nu a klokkare haluan span korns af allum þöm, sum baþe gæra præste korn ok kuika.

tagligt (med Söderwall i Ordb. öfver Sv. Medeltidsspr.) att *lita* i bet. nöjas med, lita på motsvarar isl. *hlíta* och att *lita* i bet. se (enl. Rydqv. II s. 219) är det isl. *lita*. Att fsv. ej uppvisar någon stark böjning af *lita* beror därpå, att ordet träffats blott i inf. och pres. konj. I nysv. förekommer (arkaistiskt) *let* jämte *litade* och *litte* utan skillnad i betydelsen.

1. Prästen skulle få en tredjedel af tionden, de öfriga två tredjedelarna skulle delas jämt mellan kyrkan, biskopen och de fattiga, se nedan.

2. *Uæþær daghær* m. Dag, då vädret är godt l. tjänligt.

3. *Æm uæl* l. *iamvæl* adv. 1) Lika väl. 2) Så väl (som), ej mindre (än): *æm uæl . . . sum*. — *Spillis tiundi för*: fördärfvas tionden förr.

7. *Arvþi*, *arvoþi* n. (af *aruær* m. jordegendom): landtmannaarbete, arbete i allmänhet, jfr ty. *arbeit*, som vi lånat i bet. *arbete*, under det att fsv. ordet bibehållits under formen *arfvode* d. ä. lön för arbete. Det fsv. verbet *arvoþa* har fullständigt utträngts af *arbata*, ty. *arbeiten*.

10. *Pāskar* f. pl. (Schlyter m.?) Påsk, lån af lat. *pascha*, jfr grek. *πάσχα*, hebr. *pessach*; *paska skuld* motsv. Vgl. *paska-pænningar* påskpenningar.

11. *Hussætu maþær* l. *hussætis man* m. Husman, inhysing, som ej har del i bys ägor, jfr *hussætu folk* l. *hussætis folk*.

13. *Boldiur* n. egentl. djur, som lefva i samma bo, här föraktligt om inhysing och hans hustru.

14. Adv. *þa* står ofta utan särskild betydelse.